

Geef mij maar Am-ster-dam, dat is mooi-er dan Pa-rijs. Geef mij maar

Am-ster-dam, mijn Mo-kums pa-ra-dijs. Geef mij maar Am-ster-dam, met z'n

Am-stel en 't IJ, want in Mo-kum ben je rijk en ge-luk-kig te-ge-lijk. Geef mij maar

Am-ster-dam. Kla-ver-jas-club "Schop-pen Ne-gen" was 'n week-je in Pa-rijs
Op die ho-ge Eif-fel-to-ren ging de bak-ker haast om zeep van de

om de con-tri-bu-tie te ver-te-ten. O-me Piet, de se-cre-ta-ris had al maanden voor die
hoog-te kreeg ie 't te pak-ken. Als de sla-ger niet toe-val-lig met z'n lan-ge stel-ten

tijd in z'n een-tje Frans zit-ten le-ten. Maar toen nie-mand hem ver-stond, deed ie
greep, had ie nooit geen brood meer ge-bak-ken. Van de schrik gin-gen ze gauw naar be-

mal, want hij zong op de Pla-ce Pi-galle: Geef
-nee en toen klonk op de Champs E-ly-sées:

Van naar Coda

CODA
-dam.